

عنوان مقاله:

نقد محققان بر شاهنامه ی فردوسی و پاسخ بدان (با تکیه بر آرای طه ندا)

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادبی و بلاغت، دوره 5، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

آرمان کوهستانیان - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

مریم خلیلی جهانتیغ - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمد بارانی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

یکی از شگردهای بررسی آثار جاودانی، نقد آن هاست. در نقد این شاهکارها، هم روساخت و شکل آثار ادبی واکاوی می شود و هم زیرساخت معنایی عاطفی آن ها. در این مقاله، بیشتر از نقد اسطوره ای و اجتماعی و تاریخی که مربوط به ژرف ساخت آثار ادبی است، در پاسخ به ناقدان شرقی و غربی شاهنامه استفاده خواهد شد. از حدود هزاروپانصد سال پیش، در سراسر جهان، متفکرانی درباره ادبیات ایران پژوهش کرده اند و در این میان، حماسه ملی ایران، جایگاه ویژه ای دارد. محققان در پژوهش های خود، فقط به ستایش این اثر نپرداخته اند، بلکه گاهی با نگاه انتقادی به آن نگریسته اند. جستار پیش روی، نخست به ارزیابی دیدگاه موسی خورنی و ابو ریحان بیرونی و ابن اثیر پرداخته و آن گاه از میان پژوهشگران غربی و شرقی دو سده گذشته، باور تئودر نولدکه و ادوارد براون و طه ندا را بررسی کرده و بدان پاسخ گفته است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، فردوسی، نقد اسطوره ای، منتقدان قدیم و معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321777>

